

SLAVNOSTNÍ KONCERT
VYSOKOŠKOLSKÉHO UMĚLECKÉHO
SOUBORU UNIVERZITY KARLOVY
K 70. VÝROČÍ

11. KVĚTNA 2018 V 19:30
RUDOLFINUM

Záštitu nad koncertem přijali

**Jeho Excellence
Dr. Christoph Israng**

velvyslanec Spolkové republiky Německo v České republice

prof. MUDr. Tomáš Zima, DrSc., MBA
rektor Univerzity Karlovy v Praze

Program:

Petr Eben:
(1929-2007)

Pražské Te Deum 1989

Zdeněk Lukáš:
(1928-2007)

Requiem (výběr)
Offertorium (Domine Jesu)
Hostias
Sanctus

Petr Eben:

Missa Adventus et Quadragesimae (výběr)
Kyrie
Credo
Agnus Dei

Zdeněk Lukáš:

Te Deum laudamus

~ přestávka ~

Antonín Tučapský: Stabat Mater
(1928-2014)

Stabat Mater
O quam tristis
Quis est homo
Eia Mater
Tui Nati vulnerati
Virgo virginam
Fac me plagis
Inflammatum

Účinkují:

Stanislava Jirků – alt
Roman Janál – baryton
Přemysl Kšica – varhany

Walter Hofbauer, Svatopluk Zaal – trubka
Stanislav Penk, Karel Kučera – pozoun
Ivan Hoznedr, Šimon Veselý – bicí

Vysokoškolský umělecký soubor Univerzity Karlovy

Svatoštěpánský sbor Karlsruhe (Německo)

PKF – Prague Philharmonia

řídí – **Jakub Zicha**

*„**Petr Eben, Zdeněk Lukáš a Antonín Tučapský**, všichni shodní v hloubce pramenů, ze kterých jejich tvorba čerpá – víra v Boha, láska k lidem a vrozený cit k tradici české hudby, osobitě však rozdílní ve tvaru i barvě svého vyjádření. Souběžné životní jubileum těchto velikánů jedné generace je výzvou, kterou nelze pomínout. Takřka shodné výročí narození určilo jejich výběr z dlouhé řady našich vokálních skladatelů, kteří z 20. století vytvořili zlatý věk české sborové hudby. Žádný národ se nemůže chlubit takovou krásou a bohatstvím sborové hudby, jakou nás tito Mistři obdarili. Těžko bychom hledali sborový archiv, ve kterém bychom nenašli alespoň drobnou skladbičku z jejich pera. V širším měřítku o tom svědčí i edice světových vydavatelství a dramaturgie koncertních sálů.*

Za génia většinou prohlásíme tvůrce až dlouho poté, co odložil svoji paletu či pero, jako bychom potřebovali jistotu desítek let, které jeho tvorbu prověří. Neztrácejme čas a neponecháváme toto rozhodnutí jako odkaz příští generaci. Splatme dluh za partitury, se kterými sklízíme ovoce slávy po celém světě.“

*Miroslav Košler
u příležitosti cyklu koncertů Pocta tvůrcům 2008-2009*

Milí posluchači,

vítejte na našem dnešním koncertu!

Tento večer navazuje na tradici slavnostních koncertů, které VUS UK v minulosti v pražském Rudolfinu k významným výročím svého založení pořádal. Není jistě bez zajímavosti, že při těchto příležitostech naprosto bez výjimky čerpáme z hudby české provenience – z toho nejlepšího, co vzniklo rukama českých skladatelů. V roce 2003 jsme tak uvedli koncert z duchovní tvorby **Antonína Dvořáka (Te Deum, Biblické písně, sbory ze sv. Ludmily)**, o pět let později pak zazněla kantáta **Kytice Bohuslava Martinů**, doplněná skladbami **J. B. Foerster**a, **Z. Lukáše** a **P. Ebena**. Ani dnešní večer nebude v tomto směru výjimkou. Představíme Vám koncert z duchovních děl největších českých mistrů 2. poloviny 20. století, **Petra Ebena, Zdeňka Lukáše** a **Antonína Tučapského**.

V první půli zazní skladby P. Ebena a Z. Lukáše, které jsou součástí nového CD **Te Deum laudamus**. Rádi Vám představíme reprezentativní výběr z tohoto našeho nejnovějšího projektu, který vznikl v průběhu celé jubilejní sezóny již od loňského června. Koncert otevře **Pražské Te Deum 1989** Petra Ebena pro sbor, žesťové a bicí nástroje, skladba plná revolučního nadšení, zobrazeného také jásavou instrumentací. V roce jeho kompozice o něm autor napsal: „Jako československý národ jsme v uplynulých čtyřiceti letech mnoho důvodů ke zpěvu jásavého Te Deum neměli. Našemu rozpoložení lépe odpovídala trpká Missa Adventus et Quadragesimae, kterou jsem napsal v roce 1952 a která tak dobře vyjadřovala naše tehdejší pocity: pocity lidí bojujících za svou svobodu a za svou víru, pocity církve, bojující za svou existenci. Když jsme se dlouho očekávané svobody náhle dočkali, vytryskl mi z duše gregoriánský motiv hymnu Te Deum se svým radostně vznosným duchem a při všech turbulencích, které revoluční doba přinesla, jsem skladbu dokončil na přelomu let 1989/1990 jako poděkování za vše, co nám bylo dopřáno.“ Sluší se

doplnit, že premiéra se konala v předvečer návštěvy Jeho Svatosti papeže Jana Pavla II., 20. dubna 1990 v kostele sv. Mikuláše na Malé Straně. Hráli členové Pražského žesťového souboru, zpíval Pražský filharmonický sbor, provedení dirigoval Lubomír Mátl. Následuje výběr tří částí z a capellového **Requiem** Zdeňka Lukáše, tohoto prubířského kamene všech sborů, interpretujících českou hudbu 20. století. Skladba pochází z roku 1992, kdy ji Lukáš napsal na objednávku Miroslava Košlera a Smíšeného sboru ČKD Praha (dnes Pražský smíšený sbor), kteří také uvedli jeho premiéru. Z převážně pětilhasé kompozice jsme vybrali fugové Offertorium, lyrické Hostias a jásavé Sanctus. Z nejstarší skladby, která dnes zazní (a také nejstarší na našem novém CD), v textu k Te Deum již zmíněné **Missy Adventus et Quadragesimae** Petra Ebena z roku 1952 jsme pro Vás připravili tři části, které uslyšíte v původním, dnes již nepříliš frekventovaném obsazení mužského sboru a varhan. Petr Eben později svolil k provozování této skladby rovněž ženskými, ba dokonce i dětskými sbory, nicméně mužský originál je zřetelně výrazově nejsilnější. Za pozornost stojí zejména Credo, které proti obvyklému hymnickému zpracování Eben pojal jako dialog varhanního ostinata a energických vpádů sboru. První část večera uzavře a capellové **Te Deum laudamus** Zdeňka Lukáše. Skladatel, jak u něj ale není zcela neobvyklé, ve skladbě pracuje s poněkud zkráceným textem slavného hymnu, jenž podle tradice vznikl při příležitosti udělení svátosti křtu sv. Augustinovi v roce 387 sv. Ambrožem. Jako u mnoha kompozic z toho období zde Lukáš využívá dělení sboru do svého oblíbeného šestihlasu, čímž dosahuje zvláště na vrcholech velké zvukové barevnosti.

V druhé půli koncertu zazní kantáta **Stabat Mater Antonína Tučapského**, skladatele s moravskou duší, který je společně s Petrem Ebenem a Zdeňkem Lukášem považován za největší mistry české sborové tvorby druhé poloviny 20. století. Tvorba Stabat Mater byla, jak Tučapský vzpomíná, poznamenaná silným osobním zážitkem při návštěvě jednoho jihočtyrského kostelíka, kde spatřil dřevorezbu Panny Marie s mečem v srdci. Tato symbolika bolesti a zármutku zásadně ovlivnila celkovou náladu skladby, v jejímž centru stojí osamění Panny Marie, stojící se svou ztrátou na Kalvárii, když všichni ostatní utekli. Přestože skladatel v kompozici využívá pouze dvou sólistů (mezzosoprán a baryton) a relativně zmenšeného obsazení orchestru (byť s rozsáhlou baterií bicích nástrojů), dosahuje zde těmito jednoduchými prostředky fantastického emocionálního výsledku. Svým rozsahem i mistrným hudebním zpracováním se tato skladba právem řadí po bok oratoria Antonína Dvořáka.

Dovolte mi, vážení posluchači, rozloučit se s Vámi třemi osobními vzpomínkami, spojenými s Tučapského Stabat Mater. Poprvé jsem se s touto skladbou setkal u příležitosti její pražské premiéry v březnu 1999, kdy jsem měl tu čest zpívat ji ve sboru. Druhé setkání bylo na Konzervatoři v rámci výuky prof. M. Košlera, který ji čas od času zařadil do osnov. Tam jsem si dovilil pronést prohlášení, zda náhodou „Stabat Mater není to nejlepší, co Tučapský kdy napsal“. A pan profesor Košler s tím vřele souhlasil. Potřetí jsem si na Stabat Mater vzpomněl na jaře 2016, kdy jsem M. Košlera poprosil

o zapůjčení klavírního výtahu Stabat. On mi jej nepůjčil, ale daroval, navíc s krásnou dedikací. Když se mě ptal, na co to chci, prozradil jsem mu, že bych skladbu rád uvedl za dva roky na dnešním koncertu. Dodneška mi v hlavě znějí jeho slova, když mi klavírák předával: „Jakoubku, udělejte to dřív, ať se toho dožiju...“. Samozřejmě jsem takový názor odmítl a obrátil jej v žert. Nicméně člověk miní a Pán Bůh mění. A tak, pane profesore, odpusťte, že se to nezdařilo. Doufám, že si tam nahore dnešní koncert užijete stejně, jako my tady v Rudolfinu – v hledišti i na podiu.

Váš Jakub

Česká premiéra STABAT MATER Antonína Tučapského,
Dvořákova síň pražského Rudolfinu 31. března 1999
(Miroslav Košler, Antonín Tučapský, Vladimír Válek)

*S upřímným přáním, aby se Vám podařilo přivést
tuto vynikající skladbu znovu na koncertní pódium.*

Kolegovi Jakubovi Zichovi, Velikonoce 2016

M. Košler

Vážení a milí posluchači,

ani se mi nechce věřit, že se náš sbor, Vysokoškolský umělecký soubor Univerzity Karlovy, letos dožívá 70 let. Člověk by se v tomto věku nejspíš již oddával zaslouženému odpočinku. VUS však žije plnohodnotným aktivním životem a na odpočinek nepomýšlí a ani nemá čas. Současný VUS dál nese odkaz našich předchůdců a dále jej rozvíjí.

V dnešní době, která není kulturním a uměleckým aktivitám našeho zaměření příliš vstřícná a komerční hledisko v drtivé většině případů převládá, protože „peníze jsou až na prvním místě“, se tak musíme postarat sami o sebe, jak nejlépe umíme. Proto se také v posledních letech zvyšuje počet našich koncertů a vystoupení na objednávku profesionálních orchestrů, uměleckých agentur a dalších institucí. Proto jsme s povděkem přijali nabídku na koncerty „živé“ filmové muziky k projekcím filmů u nás a zejména v zahraničí. Díky těmto aktivitám můžeme pak pořádat i vlastní koncerty a projekty ryze nekomerční, jako je například náš současný cyklus koncertů s názvem „Hudba a slovo“, nebo si k významnému jubileu „nadělit“ dárek v podobě nového CD, na němž můžeme ukázat malý střípek z mozaiky našeho repertoáru a současně výsledek dlouhodobé, cílevědomé a dramaturgicky vytríbené práce našeho uměleckého vedení.

Nic z výše uvedeného by však nebylo možné, kdyby před sedmdesáti lety sbor nevznikl. Proto bych chtěl poděkovat do muzikantského nebe Janu Tausingerovi, který s hrstkou nadšenců VUS založil a postupně z něj vybudoval v nelehkém poválečném období životaschopné a úspěšné těleso.

Poděkování patří i všem dalším sbormistrům a dirigentům, kteří se do dnešního dne u sboru vystřídalí. Každý z nich zde zanechal nesmazatelnou stopu a posunul sbor umělecky o stupínek výš.

Poděkování si zaslouží všichni bývalí členové VUSu, kteří v něm působili kratší či delší dobu a bez nichž by vlastně sbor ani existovat nemohl. Zde mi dovolu vzpomenout alespoň na dva z nich. Nezapomenutelný Honza Schneider (1933 – 1999) působil ve VUSu od roku 1951 až do své smrti. Nejprve jako člen tenorové skupiny a později především jako neúnavný tajemník, jednatel, manažer, hospodář a pokladník, to všechno v jedné osobě. Díky němu VUS navázal řadu zahraničních kontaktů, z nichž některé jsou udržovány dodnes. Díky němu je VUS dosud jediným českým sborem, který je přímým členem EFJC Europa Cantat. Na jeho permanentní obětavou práci pro sbor a jeho organizační schopnosti si pamatuje několik generací Husáků. Jeho legendární vtipy a hlášky se i dnes dál šíří mezi ty, kteří se s Honzou neměli možnost potkat. Druhým jmenovaným je František Geist (1939 – 2012). Členem VUSu byl od roku 1964 a do poslední chvíle byl aktivním členem basové sekce. Byl dlouholetým členem vedení, ale zejména byl dobrým kamarádem, uměl stmelovat jednotlivce do přátelského kolektivu a byl patronem a rádcem mnoha nově příchozím členům i členkám VUSu. Oba jmenované jsem měl

možnost dokonale osobně poznat. Oba byli mými blízkými přáteli a od obou jsem se hodně naučil. Honza i František jsou současně i rekordmany v délce trvání jejich členství ve sboru. Oba působili v řadách VUSu nepřetržitě úctyhodných 48 let. Zůstanou navždy zapsáni v mém srdci, stejně jako mnozí další, které pro jejich množství nelze jmenovat jednotlivě.

Je třeba poděkovat také našim blízkým, rodinným příslušníkům a přátelům, kteří nás v našem, byť neprofesionálním uměleckém snažení podporují a bez jejichž obětavé pomoci by mnozí z nás nemohli tohoto náročného „koníčka“ provozovat.

Děkuji všem současným aktivním členům sboru, kteří dál nesou pomyslný prapor VUSu a šíří jeho dobré jméno doma i v zahraničí a v neposlední řadě udržují tradici sborového zpěvu. Často s překonávající únavou, problémy i za cenu vysoké míry sebeobětování pracují vytrvale po stránce umělecké a mnozí z nich i po stránce organizační a provozní. Odměnou potom budiž pocit z dobrého výsledku našeho společného snažení v podobě úspěšných koncertů.

V neposlední řadě děkuji současnému uměleckému vedoucímu a sbormistru Jakubu Zichovi za jeho dlouholetou, vytrvalou a obětavou práci pro sbor a se sborem, i za jeho často až svatou trpělivost, s níž s námi pracuje. Také on se již stal rekordmanem, jakožto nejdéle působící sbormistr u VUSu. Jeho stálá, cílevědomá a profesionální práce, promyšlená a náročná dramaturgie i jeho sbormistrovské a dirigentské schopnosti, přinášejí ovoce v tom, že současný VUS dokáže podávat profesionální výkony. Dnešní koncert budiž toho důkazem.

Na závěr bych rád pozval současné i bývalé členy VUSu na tradiční setkání VUSáků, které připravujeme na **11. 11. 2018** u příležitosti 70. výročí sboru.

Jaroslav Šimůnek

VUS UK – soustředění 28. dubna 2018

Stanislava Jirků – mezzosoprán

Zpěv vystudovala na konzervatoři v Teplicích pod vedením Jitky Slavičkové a dále na Akademii múzických umění v Praze ve třídě Ivana Kusanjery. V roce 1999 se zúčastnila mezinárodních interpretačních kurzů v Piešťanech u Gabriely Beňačkové (operní a oratorní tvorba) a Petera Mikuláše (tvorba písňová). V letech 2000 a 2002 pak získala stipendium na Internationalen Sommerakademie Prag-Wien-Budapest do Rakouska, kde pod uměleckým vedením prof. Ralfa Döringa absolvovala několik koncertů. Od sezony 2005/2006 je sólistkou Opery Národního divadla, kde nastudovala role jako

Händelův Goffredo (*Rinaldo*), Mozartova Dorabella (*Così fan tutte*), Druhá dáma (*Kouzelná flétna*) a Cherubino (*Figarova svatba*), Třetí žínka (*Dvořák: Rusalka*), Mercedes (Bizet: *Carmen*), Frances (Britten: *Gloriana*) ad. Spolupracovala také s Národním divadlem Brno (Třetí žínka a Ježibaba v *Rusince*, Verdiho Maddalena v *Rigolettovi*, Prokofjevova Soňa ve *Vojně a míru* ad.), s Divadlem F. X. Šaldy v Liberci a se Severočeským divadlem Ústí nad Labem. S inscenací Opery Národního divadla *Rinaldo* (Händel) se úspěšně představila v Grand Théâtre de Luxembourg, ve francouzském Caen, Rennes a v L'Opéra Royal de Versailles. Věnuje se též koncertní činnosti (např. *Stabat Mater* J. K. Vaňhala, Mozartova *Korunovační mše* a Beethovenova 9. symfonie v rámci Smetanovy Litomyšle nebo *Janovy pašije* Arvo Pärta v rámci Pražského jara). V zahraničí pak pravidelně koncertuje ve Španělsku, ale i v Německu, Holandsku a Francii. S Pražským komorním orchestrem realizovala v září 2004 nahrávku *Vánoční hudba z Vatikánu* s dirigentem Toshiyukim Shimadou pro Portland Symphony orchestra. V roce 2007 pro Český rozhlas natočila cyklus písní Miroslava Kubičky *Písně o skryté kráse*. V květnu 2011 vystoupila s BBC Symphony Orchestra (pod vedením Jiřího Bělohávků) jako Ludmila při koncertním provedení Smetanovy *Prodané nevěsty* v Londýně, ze kterého byla pořízena nahrávka pro Harmonia Mundi. Spolupracovala s Českou filharmonií (Mendelssohn: *Eliáš*, dirigent Helmuth Rilling), Severočeskou filharmonií Teplice, Jihočeskou filharmonií, Pražskou komorní filharmonií, Zlínskou filharmonií, Pražským symfonickým orchestrem, Pražským komorním orchestrem, Zagrebskými sólisty, s Collegiem 1704 a s řadou dalších orchestrů a komorních ansámbků.

Roman Janál – baryton

Po absolvování plzeňské konzervatoře v oboru hry na housle byl přijat v roce 1985 do pěveckého oddělení Hudební akademie v Sofii, které ukončil v roce 1990. Po ukončení studií přijal své první angažmá v Banské Bystrici, odkud přešel do Komorní opery (pozdější Opery Mozart) v Praze. V roce 1994 přijal hostování v plzeňské opeře. Po úspěšném debutu ve Státní opeře Praha rolí Guglielma v *Così fan tutte* a Figara v *Lazebníku sevillském* byl v roce 1995 angažován jako sólista Státní opery. V roce 1997 se stal sólistou Národního divadla, kde nastudoval mnoho rolí domácího i světového repertoáru, např. Grégoria v *Romeovi a Julii*, Figara v *Lazebníku sevillském*, Escamilla v *Carmen*, roli Polluxe v barokní tragedii *lyrique Castor et Pollux*, roli

Alexandra v Martinův komické aktovce *Dvakrát Alexandr*, titulní part v Mozartově *Donu Giovannim*. Roman Janál s úspěchem vystupuje na domácích i zahraničních scénách (např. Japonsko, Korea, Hongkong, Francie, Německo a Španělsko) a festivalech (Dny B. Martinů v Londýně s Jiřím Bělohávkem a orchestrem BBC, Europalia Brusel, Festival B. Martinů v Amsterdamu, Pražské jaro (sólové recitály), Smetanova Litomyšl atd.). Spolupracuje pravidelně s domácími i zahraničními hudebními tělesy – FOK, Česká filharmonie, SOČR, PKF, Talichův komorní orchestr a předními světovými operními dirigenty jako Caspar Richter, John Fiore, Hillary Griffiths a Jan Latham Koenig.

Tento vynikající umělec vydává CD u renomovaných nahrávacích firem (Radioservis, Supraphon, Deutsche Grammophon aj.) a působí také v řadě mimopražských divadelních scén (např. Plzeň, Liberec, Ostrava, Brno, SND Bratislava). Spolupráce Romana Janála s Českou televizí (od r. 1997) dala vzniknout filmovým verzím oper Josefa Berga „*Návrat Odyseův do vlasti*“ a „*Evropská turistika*“.

V listopadu 1995 se stal absolutním vítězem mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech. Po několika letech byl do této soutěže pozván jako člen poroty a zároveň se stal čestným členem Mezinárodního pěveckého centra výše uvedené soutěže. V letech 1996-2006 působil na pražské konzervatoři jako pěvecký pedagog.

Roman Janál je držitelem prestižní Ceny Thálie za rok 1999, za roli Polluxe v inscenaci Rameauvy opery „*Castor a Pollux*“ v Národním divadle.

V současné době je barytonista Roman Janál stálým sólistou Národního divadla v Praze a Národního divadla v Brně. Od roku 2008 pedagogicky působí na AMU v Praze a Mezinárodní konzervatoři v Praze.

PKF – Prague Philharmonia

PKF – Prague Philharmonia vznikla v roce 1994 z iniciativy dirigenta Jiřího Bělohávků (1946–2017) pod názvem Pražská komorní filharmonie. Dnes patří mezi nejrespektovanější nejen české, ale i světové orchestry. Od počátku sezony 2015–2016 stojí v jejím čele francouzský dirigent Emmanuel Villaume. PKF – Prague Philharmonia je pravidelným partnerem světoznámých dirigentů a interpretů, jakými jsou Vladimír Ashkenazy, Milan Turković, Jevgenij Bronfman, András Schiff, Anna Netrebko, Diana Damrau, Angela Gheorghiu, Plácido Domingo, Isabelle Faust, Gábor Boldoczki a řada dalších. Je pravidelně zvána na mezinárodní hudební festivaly a vystupuje v předních světových sálech (BBC Proms, MITO Settembre Musica, Pražské jaro, Festspielhaus Baden Baden, Elbphilharmonie Hamburk, Gasteig Mnichov, Tokio, Královská opera Muscat v Ománu ad.). Za dobu své činnosti natočila přes 80 kompaktních disků pro přední domácí i světová hudební vydavatelství: Deutsche Grammophon, Supraphon, Warner Classics nebo Harmonia Mundi. Za některé z nich má na kontě taková ocenění, jakými jsou „Zlatá deska RAC Kanada“ (2000), „Cena Harmonie 2001“ či „Diapason d'Or“ (2007). V roce 2016 získala za CD *Heroïque* s Bryanem Hymelem nominaci na „International Opera Awards“ a v roce 2017 za CD *Bohemian Rhapsody* s Gáborem Boldoczkim nominaci na International Classical Music Award (ICMA). Orchester má ve svém „rodném listě“ vepsanu svěžest, energičnost a perfekcionismus, stejně jako lásku k hudbě. Je ceněn pro svůj charakteristický zvuk, za nímž stojí mimo jiné hudba vídeňského klasicismu: skladby J. Haydna, W. A. Mozarta a L. van Beethovena. Z českých autorů se orchestr našel zejména v tvorbě B. Martinů. PKF – Prague Philharmonia je dlouhodobě podporována Hlavním městem Praha a Ministerstvem kultury ČR.

Foto PKF – Prague Philharmonia (c) Petr Králík; www.pkf.cz

Sbor chrámu sv. Štěpána – Karlsruhe

je sborem s dlouholetou tradicí. Vedle pravidelného spoluúčinkování na svátečních bohoslužbách v hlavním katolickém kostele v Karlsruhe se sbor také proslavil četnými koncerty s vysokou návštěvností, které prosluly i za hranicemi regionu. Sbor nahrál několik CD a rozhlasových nahrávek. Od roku 2005 vede sbor Patrick Fritz-Benzing. Spolu se sborem provedl velká oratorní díla, jako např. *Vánoční oratorium* a *Matoušovy pašije* od J. S. Bacha, oratorium *Mesiáš* od G. F. Händela, *Stvoření* od J. Haydna, *Paulus* a *Eliáš* od F. Mendelssohna Bartholdyho, Brahmsovy *Písně lásky* a v neposlední řadě kantátu *Carmina burana* od C. Orffa.

Patrick Fritz-Benzing absolvoval studium církevní hudby s vyznamenáním na hudební vysoké škole ve Freiburgu (varhany – Zsigmond Szathmáry, dirigování – Klaus Hövelmann). Poté absolvoval tříleté nástavbové studium varhan pod vedením Jacquese van Oortmerssena na konzervatoři v Amsterdamu, kde se intenzivně zabýval skladbami pro varhany J. S. Bacha a německou hudbou 19. století. Stal se stipendistou *Německé akademické stipendijní nadace* a je nositelem cen z mnoha mezinárodních soutěží (naposledy obdržel v roce 2003 druhou cenu spolu se zvláštní cenou na soutěži Augusta

Gottfrieda Rittera v německém Magdeburku a v roce 2004 pak získal první místo na Walckerově soutěži v německém Schrambergu). Od roku 2005 je regenschorim katolického chrámu sv. Štěpána v Karlsruhe a pedagogicky působí jako lektor na Vysoké škole pro církevní hudbu v Heidelbergu, kde vyučuje varhany. Od roku 2010 působí jako znalec v oboru varhany pro region Karlsruhe.

Vysokoškolský umělecký soubor Univerzity Karlovy v Praze (VUS UK)

VUS UK je předním českým neprofesionálním sborovým tělesem. Vznikl v roce 1948 a je tak vůbec nejstarším českým akademickým sborem. Soubor je dnes jediným členem Evropské federace mladých sborů (Europa Cantat) v České republice. Vedle pravidelné koncertní činnosti v Praze a v jiných místech České republiky sbor vystupuje často i v zahraničí, navštívil většinu evropských zemí, ale koncertoval i mimo Starý kontinent (Sibiř, USA, Kanada, Izrael, Island, Mexiko, Čína). V roce 1996 zvítězil na mezinárodní soutěži v rakouském Spittalu v konkurenci vybraných dvanácti sborů z celého světa. V roce 2005 zvítězil v soutěži Musica sacra Praga. Zatím posledním vavřínem je vítězství na Festivalu sborového umění v Jihlavě v roce 2009, kde sbor získal i zvláštní cenu poroty za vynikající interpretaci díla Bohuslava Martinů. Od roku 2004 soubor spolupracuje s činohrou Národního divadla v Praze (L. Stroupežnický *Naši Furianti*, L. de Vega *Vladařka závist aneb Zahradníkův pes*, P. de Beaumarchais *Figarova svatba*, J. W. Goethe *Faust*) a nejnověji se věnuje i filmové hudbě (např. živý hudební doprovod projekce filmové trilogie Pán Prstenů). Sbor je také aktivní na poli operní tvorby, v roce 2004 se zúčastnil provedení opery Carmen v AufSchalke aréně v Gelsenkirchenu, a v září 2005 členové VUSu účinkovali ve sboru opery Tosca v Bamberku.

V oblasti nahrávací činnosti realizoval VUS několik snímků: profilové LP (1988), Bok — *Missa Solemnis* (1990), Eben — *Musica spiritualis* (1992),

Dvořák — *Requiem* a *Stabat Mater* (oboje s partnerským sborem v Karlsruhe, 1995), *Láska a smrt* (Janáček, Martinů, Novák, Eben, Raichl — 1998), opětovná nahrávka Dvořákova *Requiem*, tentokrát pro výroční snímek Pražské konzervatoře (1999), a spolu s VUS Pardubice nahrávka skladeb M. Boka *Credo fis-moll* a *Snové koledy* (2006). V roce 2008 následovalo profilové CD *Píseň česká* (Dvořák, Foerster, Martinů, Eben, Fišer, Tučapský, Lukáš, Mikula, lidové písně) a v roce 2013 CD *České mše* (Suk, Fibich, Foerster). Edici uzavírá naše nejnovější CD *Te Deum laudamus* (2018) s duchovní hudbou Petra Ebena a Zdeňka Lukáše. Od září 1999 je hlavním sbormistrem a uměleckým vedoucím souboru Jakub Zicha.

Jakub Zicha – dirigent

Foto PFS – Petra Hajská

Od září 1999 je hlavním sbormistrem a uměleckým vedoucím Vysokoškolského uměleckého souboru Univerzity Karlovy Jakub Zicha, absolvent Pražské konzervatoře v oboru viola (K. Špelina) a dirigování (M. Němcová, H. Farkač, J. Kasal a M. Košler). Jako člen různých komorních souborů uskutečnil řadu nahrávek pro gramofonová vydavatelství (Deutsche Grammophon, Supraphon aj.). Je zakladatelem a uměleckým vedoucím souboru Pražští chrámoví sólisté, jenž se specializuje na uvádění předklasické hudby. Od září 2001 pedagogicky působí na Pražské konzervatoři a od podzimu 2011 je angažován jako asistent sbormistra Pražského filharmonického sboru. V listopadu 2003 byl vybrán k účasti ve finálové části mezinárodní dirigentské soutěže v Tokiu.

V pozici asistenta dirigenta se podílel na premiérovém nastudování opery Pavla Trojana *Bylo nás pět*, uvedené na festivalu Pražské jaro 2003. Jako asistent sbormistra se spolu s VUSem podílel na velkolepém provedení opery *Carmen*, které v AufSchalke aréně v německém Gelsenkirchenu sledovalo na 70 000 diváků (2004). Od roku 2014 pravidelně spolupracuje s Divadlem J. K. Tyla v Plzni, kde diriguje operní, baletní i operetní představení (Puccini *Edgar*, Offenbach *Hoffmannovy povídky*, *Pařížský život*, Rimskij Korsakov *Mozart a Salieri*, Prokofjev *Popelka*, Kálmán *Čardášová princezna*). Je uměleckým ředitelem sborového festivalu Praga Cantat, pravidelným členem porot mezinárodních soutěží u nás i v zahraničí (Německo, Rakousko) a věnuje se také hudební režii. Je rovněž činný jako aranžér a upravovatel; v roce 2003 byl vyzván Evropskou federací pěveckých sborů (Europa Cantat), aby pro připravovaný sborník vánočních písní evropských národů přispěl za Českou republiku.

Společné koncerty VUS UK a sboru chrámu sv. Štěpána (Karlsruhe)

Antonín Dvořák – Requiem, op. 89

Neděle 20.6.1993, farní kostel St. Stephan, Karlsruhe

Antonín Dvořák – Requiem, op. 89

Neděle 26.6.1993, Rudolfinum, Dvořáková síň, Praha

Antonín Dvořák – Stabat Mater, op. 58

Neděle 19.3.1995, Rudolfinum, Dvořáková síň, Praha

Antonín Dvořák – Stabat Mater, op. 58

Neděle 17.6.1995, kostel St. Petri, Heidelberg

Antonín Dvořák – Stabat Mater, op. 58

Neděle 18.6.1995, farní kostel St. Stephan, Karlsruhe

Giuseppe Verdi – Messa da Requiem

Neděle 29.11.1998, farní kostel St. Stephan, Karlsruhe

Giuseppe Verdi – Messa da Requiem

Neděle 28.2.1999, Obecní dům, Smetanova síň, Praha

Ludwig van Beethoven – Missa solemnis D-dur, op. 123

Neděle 28.11.1999, farní kostel St. Stephan, Karlsruhe

Johann Sebastian Bach – Singet dem Herrn ein neues Lied, BWV 225

Anton Bruckner – Messe f-moll; Te Deum

Neděle 1.12.2002, farní kostel St. Stephan, Karlsruhe

Antonín Dvořák – Stabat Mater, op. 58

Neděle 21.3.2004, farní kostel St. Stephan, Karlsruhe

Antonín Dvořák – Requiem, op. 89

Gustav Mahler – Kindertotenlieder

Neděle 25.11.2007, farní kostel St. Stephan, Karlsruhe

Johannes Brahms – Německé Requiem

Neděle 7.11.2010, kostel sv. Antonína, Praha

Johannes Brahms – Německé Requiem

Neděle 14.11.2010, farní kostel St. Stephan, Karlsruhe

Ludwig van Beethoven – Symfonie č. 9

Neděle 30.11.2014, farní kostel St. Stephan, Karlsruhe

Giuseppe Verdi – Messa da Requiem

Neděle 6.11.2016, kostel sv. Antonína, Praha

Giuseppe Verdi – Messa da Requiem

Neděle 13.11.2016, farní kostel St. Stephan, Karlsruhe

Texty písní

Petr Eben: Prager Te Deum 1989

Te Deum laudamus,
Te Dominum confitemur.
Te aeternum Patrem omnis terra veneratur.
Tibi omnes angeli,
tibi coeli et universae Potestates.
Tibi Cherubim et Seraphim
incessabili voce proclamant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus,
Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt coeli et terra
maiestatis gloriae Tuae.
Te gloriosus Apostolorum chorus.
Te Prophetarum laudabilis numerus.
Te Martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per orbem terrarum
sancta confitetur Ecclesia.
Patrem immensae maiestatis:
Venerandum tuum, verum,
et unicum Filium.
Sanctum quoque Paraclitum, Spiritum.
Tu Rex gloriae, Christe,
Tu Patris sempiternus es Filius.
Tu ad liberandum suscepturus hominem,
non horruisti Virginis uterum.
Tu devicto mortis aculeo,
aperuisti credentibus regna caelorum.
Tu ad dexteram Dei sedes, in gloria Patris.
Iudex crederis, esse venturus.
Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni,
quos pretioso sanguine redemisti.
Aeterna fac cum Sanctis tuis
in Gloria numerari.
Salvum fac populum Tuum Domine,
et benedic hereditati tuae.
Et rege eos, et extolle illos usque in
aeternum.
Per singulos dies, benedicimus Te,

Tebe, Bože, chválíme,
Tebe, Pane, velebíme,
Tebe, Otce věčného
s tvory země ctíme.
Též i moci andělské
věčně chválí jméno Tvé.
Tobě zpívá nebe chrám,
cherubové, serafíni:
Svatý, Svatý, Svatý Pán,
Bůh, jenž mocné divy činí.
Nebe, země, den i noc
hlásá slávu Tvou a moc.
Tebe slaví skvělý chór
proroků a apoštolů,
mučedníků vzácný sbor,
církve hlas
od Tvého stolu,
Tebe, Otce našeho, Syna,
Ducha Svatého.
Ty jsi, Kriste, slávy král,
Syn, v němž Bůh
je mezi námi.
K naší záchraně jsi vzal
lidské tělo v lůně Panny.
Zvítězil jsi nad smrtí,
zveš nás v nebes království.
Po pravici Boží dlíš
v slávě Otce nebeského.
Věříme, že přicházíš
jako soudce tvorstva všeho.
Pomoz služebníkům svým,
drahou krví koupeným.
Dej, ať uvedeni jsme
do Tvé slávy ke všem svatým.
Žehnej svému dědictví,
zachraň je
a kraluj nad ním.

et laudamus nomen tuum in saeculum,
et in saeculum saeculi.
Dignare Domine die isto
sine peccato nos custodire.
Miserere nostri, Domine, miserere nostri.
Fiat misericordia tua, Domine, super nos,
quem admodum speravimus in Te.
In Te, Domine, speravi;
non confundar in aeternum.

Dobrořečit chceme Ti,
chválit dnes i navěky.
Dnes a stále, Pane náš,
chraň od hříchů lidské syny,
smiluj se a dluhy smaž,
prokaž nám své dobrodiní,
neboť v Tebe doufáme.
Vždyť kdo v Tebe doufá jen,
nikdy není zahanben.

Petr Eben: Missa Adventus et Quadragesimae

Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se.

Credo in unum Deum;
Patrem omnipotentem,
factorem coeli et terrae,
visibilium omnium et invisibilium.
Et in unum Dominum
Iesum Christum,
Filium Dei unigenitum,
Et ex Patre natum
ante omnia saecula.
Deum de Deo, lumen de lumine,
Deum verum de Deo vero,
Genitum non factum,
consubstantialem Patri:
per quem omnia facta sunt.
Qui propter nos homines,
et propter nostram salutem
descendit de coelis.
Et incarnatus est de Spiritu Sancto
ex Maria Virgine: et homo factus est.
Crucifixus etiam pro nobis
sub Pontio Pilato,
passus et sepultus est.
Et resurrexit tertia die
secundum Scripturas.

Věřím v jednoho Boha,
Otce všemohoucího,
Stvořitele nebe i země,
všeho viditelného i neviditelného.
I v jednoho Pána,
Ježíše Krista,
jednorozeného Syna Božího,
který se zrodil z Otce
přede všemi věky,
Bůh z Boha, světlo ze světla,
pravý Bůh z pravého Boha
Zrozený, nestvořený
jedné podstaty s Otcem
skrže něhož všechno je stvořeno.
On pro nás lidi a pro naši spásu
sestoupil z nebe.
Skrze Ducha Svatého
přijal tělo z Marie Panny
a stal se člověkem.
Byl za nás ukřižován,
za dnů Pontia Piláta
byl umučen a pohřben.
Třetího dne vstal z mrtvých
podle Písma.

Et ascendit in coelum:
sedet ad dexteram Patris.
Et iterum venturus est cum gloria,
iudicare vivos et mortuos:
cuius regni non erit finis.
Et in Spiritum Sanctum,
Dominum, et vivificantem:
qui ex Patre Filioque procedit.
Qui cum Patre et Filio simul
adoratur et conglorificatur:
qui locutus est per Prophetas.
Et unam sanctam
catholicam et apostolicam Ecclesiam.
Confiteor unum baptismum,
in remissionem peccatorum.
Et expecto resurrectionem mortuorum
et vitam venturi saeculi.
Amen

In spiritu humilitatis, et in animo contrito,
suscipiamur a te Domine.
Et sic fiat sacrificium nostrum in conspectu
tuo hodie, ut placeat Tibi, Domine Deus.

Sanctus, Sanctus, Sanctus,
Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt coeli
et terra gloria tua.
Osanna in excelsis.

Benedictus qui venit
in nomine Domini.
Osanna in excelsis.

Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.
Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
dona nobis pacem.

Vstoupil do nebes,
sedí po pravici Otce
a odtud přijde ve slávě
soudit živé i mrtvé
a jeho království bude bez konce.
Věřím v Ducha Svatého,
Pána a dárce života,
který z Otce i Syna vychází,
s Otcem i Synem je zároveň
uctíván a oslavován
a mluvil ústy proroků.
Věřím v jednu svatou,
všeobecnou, apoštolskou církev.
Vyznávám jeden křest
na odpuštění hříchů.
Očekávám vzkříšení mrtvých
a život budoucího věku.
Amen

V duchu pokory a se zkroušeným
duchem, kéž nás, Pane, přijmeš,
a tak ať je i naše oběť, dnes tebou
přijata a zalíbí se tobě, Pane Bože.

Svatý, svatý, svatý,
Pán, Bůh zástupů.
Nebe i země
jsou plny tvé slávy.
Hosana na výsostech.

Požehnaný, jenž přichází
ve jménu Páně.
Hosana na výsostech.

Beránku Boží,
který snímáš hříchy světa,
smiluj se nad námi.
Beránku Boží,
který snímáš hříchy světa,
daruj nám pokoj.

Zdeněk Lukáš: Requiem per coro misto op. 252 (1992)

Requiem aeternam
dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.
Te decet hymnus, Deus, in Sion,
et Tibi reddetur
votum in Jerusalem.
Exaudi orationem meam,
ad Te omnis caro veniet.
Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

Dies irae, dies illa,
solvet saeculum in favilla
teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futurus,
quando iudex est venturus,
cuncta stricte discussurus!
Tuba mirum spargens sonum,
per sepulchra regionum,
coget omnes ante thronum.

Lacrimosa dies illa
qua resurget ex favilla
Iudicandus homo reus,
Pie Iesu Domine,
dona eis requiem.
Requiem aeternam.

Domine Iesu Christe,
Rex gloriae,
libera animas omnium fidelium
defunctorum de poenis inferni
et de profundo lacu.
Amen

Hostias et preces tibi,
laudis offerimus
tu suscipe pro animabus illis
quarum hodie memoriam faciemus.

Odpočinutí věčné
dej jim, Pane,
a věčné světlo ať jim svítí.
Tobě, Bože, patří chvalozpěv na Sionu
a Tobě bude splněn
slib v Jeruzalémě.
Vyslyš mou modlitbu,
k Tobě všichni přicházíme.
Smiluj se, Pane.
Smiluj se, Kriste.
Smiluj se, Pane.

Den hněvu, den slzí,
promění všechno v popel,
jak předpověděl David i Sibylla.
Jaká hrůza nastane,
až přijde soudce,
který bude soudit přísně!
Polnice zní mocným zvukem,
otevřít hroby,
volá všechny před trůn.

Slzavý bude ten den,
až z prachu povstane
člověk, jenž má být souzen,
Laskavý Pane Ježíši,
dej jim odpočinutí.
Odpočinutí věčné.

Pane Ježíši Kriste,
Králi slávy,
spas duše všech věrných zemřelých
od trestů pekelných
a hluboké propasti.
Amen

Dary a modlitby Ti,
a láskou obětujeme.
Přijmi je za duše těch,
na něž dnes vzpomínáme.

Sanctus, Sanctus, Sanctus
Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt coeli
et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis.

Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem sempiternam.
Te decet hymnus, Deus,
et Tibi reddetur
votum in Ierusalem.
Te decet hymnus, Domine,
quia pius es.
Requiem aeternam dona defunctis
Et lux perpetua luceat eis.
Amen

Svatý, Svatý, Svatý,
Pane, Bože zástupů.
Nebe i Země
jsou plny Tvé slávy.
Hosana na výsostech.

Beránku Boží,
jenž snímáš hříchy světa,
dej jim odpočinutí věčné.
Tobě, Bože, patří chvalozpěv
a Tobě bude splněn
slib v Jeruzalémě.
Tobě, Pane, patří chvalozpěv,
neboť dobrotivý jsi.
Odpočinutí věčné dej zemřelým,
a věčné světlo ať jim svítí.
Amen

Zdeněk Lukáš: Te Deum laudamus

Te Deum laudamus,
Te Dominum confitemur.
Te aeternum Patrem, omnis terra
veneratur. Tibi omnes angeli,
Tibi coeli et universae Potestates
Tibi Cherubim et Saraphim
incessabili voce proclamant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus,
Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt coeli et terra,
Majestatis gloriae Tuae.
Te gloriosus Apostolorum chorus,
Te Prophetarum laudabilis numerus.
Te Martyrum candicatus laudat exercitus.
Patrem immensae majestatis.
Te Deum laudamus,
Te Dominum confitemur;
Salvum fac populum Tuum, Domine,
et benedic hereditati tuae.
Et rege eos et extolle illos
usque in aeternum.
Te Deum laudamus.

Tebe, Bože, chválíme,
Tebe, Pane, velebíme,
Tebe, Otce věčného s tvory země
ctíme. Též i moci andělské
věčně chválí jméno Tvé.
Tobě zpívá nebe chrám,
cherubové, serafíni:
Svatý, Svatý, Svatý Pán,
Bůh, jenž mocné divy činí.
Nebe, země, den i noc
hlásá slávu Tvou a moc.
Tebe slaví skvělý chór
proroků a apoštolů.
Tebe chválí mučedníci.
Otče velké síly.
Tebe, Bože, chválíme,
Tebe, Pane, velebíme.
Zachraň nás, Pane,
žehnej svému dědictví,
zachraň je a kraluj nad ním,
navždy.
Tebe, Bože, chválíme.

Antonín Tučapský: Stabat Mater

překlad Markéta Koronhályová

Stabat Mater dolorosa
iuxta crucem lacrymosa
dum pendebat Filius.

Cuius animan gementem
pertransivit gladius.

O quam tistis et afflicta
fuit illa benedicta
Mater unigeniti;

Quae moerebat et dolebat
pia Mater, dum videbat
Nati poenas incliti

Quis est homo, qui non fleret
Matrem Christi si vederet
in tanto supplicio?

Quis non posset contristari
Christi Matrem contemplari
dolentem cum Filio?

Pro peccatis suae gentis
vidit Iesum in tormentis
et flagellis subditum;

Vidit suum dulcem Natum
moriendo desolatum,
dum emisit spiritum.

Eia Mater, fons amoris,
me sentire vim doloris
fac, ut tecum lugeam.

Fac ut ardeat cor meum
in amando Christum Deum,
ut sibi complaceam.

Vedle kříže matka stála,
hořké slzy prolévala,
neboť na něm visel syn.

Její duši zarmoucenou,
pronikl meč bolesti.

Ó, jak smutná, otřesená,
byla ona požehnaná
Matka syna Božího.

Co cítila, jak trpěla
Svatá matka, když viděla
rány syna slavného.

Kde je člověk, jenž zadrží
pláč, když vidí matku Boží
v takovém ponížení?

Kdo nechápe její smutek,
necítí, co matka Krista
trpí spolu se synem?

Hle, pro hříchy lidstva všeho
vidí v mukách syna svého,
jak je krutě bičován.

Vidí svoje drahé dítě
v umírání opuštěné,
když vydechne naposled.

Ejhle matko, lásky zdroji,
dej mi cítit bolest svoji,
dej mi s tebou prožít žal.

Dej, ať srdce moje hoří
láskou ke Kristu a k Bohu,
abych se mu podobal.

Sancta Mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
cordi meo valide.

Tui Nati vulnerati,
tam dignati pro me pati,
poenas mecum divide.

Fac me vere tecum flere,
crucifixo condolere,
donec ego vixero;

Iuxta crucem tecum stare
et me tibi sociare
in planctu desidero.

Virgo virginam praeclara,
mihi iam non sis amara
fac me tecum plangere;

Fac ut portem Christi mortem
passionis fac consortem
et plagas recolare.

Fac me plagis vulnerari,
fac me cruce inebriari
et cruore Filii.

Inflammatum et accensus
per te Virgo, sim defensus
in die iudicii.

Fac me Cruce custodiri,
morte Christi praemuniri,
confoveri gratia;

Quando corpus morietur
fac ut animae donetur
Paradisi gloria.

Amen

Svatá matko, rány svého
Syna ukřižovaného
pevně vbij do srdce mého.

Tvého syna zraněného,
i pro mě umučeného
rány se mnou rozděluj.

Dej mi s tebou zaplakat,
s ukřižovaným bolest znát,
dokud tady budu žít.

Vedle kříže s tebou stát,
k tvému nářku se přidat,
po tom toužím nejvíce.

Panno panen přeslavná,
buď mi vždy nakloněna,
nech mě s tebou náříkat.

Dej, ať s tebou smrt Kristovu
znovu na sobě nést mohu,
rány jeho prožívat.

Bolest jeho, utrpení,
dej i křížem opojení,
až do krve zraněn být.

Plameny týrán a ohněm
tebou Panno, ať jsem chráněn
v onen hrozný soudu den.

Kéž jsem vždy ochráněn křížem,
jak hradbou obklopen Kristem
a podpírán milostí.

Po smrti pak mého těla
dopřej, aby duše směla
vejít v ráje království.

Amen.

Partnery koncertu jsou

pan Václav Hroch

Ing. Petr Šlégr – PRO CEDOP s.r.o.

Ing. Miroslav Nový – Investa Intl s.r.o.

se vzpomínkou na JUDr. Jana Schneidera, někdejšího obchodního ředitele
firmy a po 50 let dobré duše VUS UK

Tento koncert také podpořili

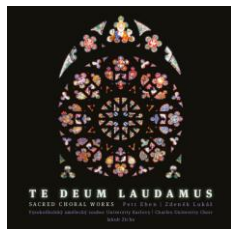
Unie
českých pěveckých sborů

Posloucháte rádi Vysokoškolský umělecký soubor, ale nevíte o jeho
nejnovějších akcích? Máme pro Vás snadné řešení. Chcete-li být informováni
nejen o koncertech VUSu, **zaregistrujte si svůj e-mail** na
<http://eepurl.com/5JBPD>
Děkujeme.

www.vus-uk.cz

Nahrávky Vysokoškolského uměleckého souboru Univerzity Karlovy, které si můžete zakoupit v předzáhlí:

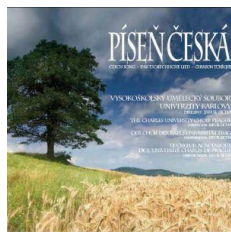
2018 **Te Deum laudamus**

Nejnovejší CD u příležitosti 70. výročí založení sboru s duchovní hudbou Petra Ebena a Zdeňka Lukáše

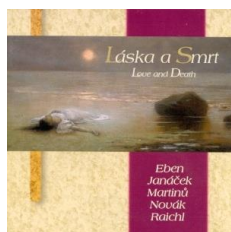
2013 **České mše**

CD tří mešních kompozic českých autorů – Josef Suk: Křečovická mše, Zdeněk Fibich: Missa brevis a Josef Bohuslav Foerster: Glagolská mše, které vyšlo u příležitosti 65. výročí založení sboru

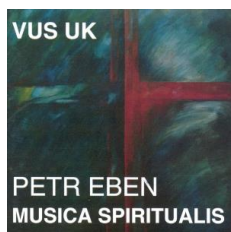
2008 **Píseň Česká**

profilové CD s tvorbou českých autorů inspirovanou lidovou poezií (Dvořák, Foerster, Martinů, Eben, Fišer, Tučapský a lidové písně)

1997 **Láska a smrt – Eben, Janáček, Martinů, Novák, Raichl**

sborová díla českých skladatelů na texty lidové poezie

1992 **Petr Eben – Musica Spiritualis**

duchovní sborová tvorba Petra Ebena